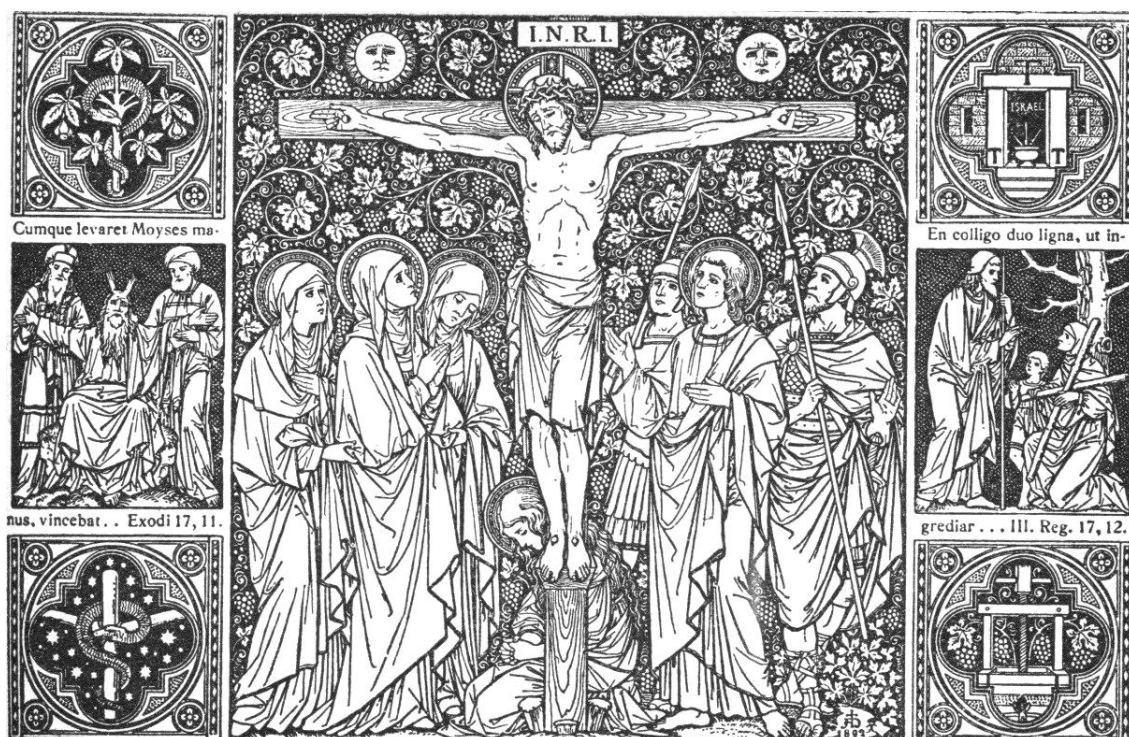


SACRUM TRIDUUM PASCHALE

LAMENTATIO JEREMIÆ PROPHETÆ



MISKOLCZ, MINDSZENTI PLÉBÁNIA

JEREMIÁS PRÓFÉTÁNAK SIRALMAI,

melyek

AZ IRODALMI GYÁSZDAL MÉRTÉKÉBEN MEGÍRVÁN
JERUZSÁLEM PUSZTULÁSÁRA EMLÉKEZTETNEK,

s ezeket

KATHOLIKUS ANYASZENTEGYHÁZUNK

SZENT NAGYHETÉBEN

NAGYCSÜTÖRTÖK, NAGYPÉNTEK ÉS NAGYSZOMBAT REGGELÉN,
EGYES HELYEKEN HELYI SZOKÁS SZERINT EZEKNEK ELŐESTÉJÉN

EZ ALKALMAKRA ALAKULT KAR ÁLTAL

A FELSZENTELT TEMPLOMOKBAN

ÉNEKELVE ELŐADATIK.

HASZNÁLATRA

DR. BERKES LÁSZLÓ

JELENBEN MISKOLCZ-MINDSZENTI PLÉBÁNOS, PÁPAI PRELÁTUS, BORSODI FŐESPERES,
EGRI STALLUMOS KANONOK, FELNÉMETI CÍMZETES APÁT, EGRI ÉRSEKI TANÁCSOS

INTELMEI SZERINT

HASZNÁLATRA BOCSÁJTATTA:

BENEDEK ANDRÁS

EGYETEMI DÍJAS, JELENBEN SZÉKESFŐVÁROS-KÖBÁNYAI ORGONÁSZ.

KÉSZÍTTETETT S KIADATOTT A KÖZREADÓ ÁLTAL
AZ ÚR MEGTESTESÜLÉSÉNEK MMXI. ÉVÉBEN

KEZDETRE

P: Istenem, jöjj segítségemre!

V: **Uram, segíts meg engem!**

P: Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek!

V: **Miképpen kezdetben, most és mindörökké! Ámen!**

+

+

+

+

Nagycsütörtök

Bűnbánóknak menedéke,
trónusodhoz eljövünk.

Ah, mert máshol

nincs üdv s béke,

Jézus irgalmaz nekünk!

Szenvedésed drága árán

váltottad meg életünk,

Ó, ne hagyj el

minket árván,

Jézus kegyelmezz nekünk!

Nagypéntek

Királyi zászló jár elől,
Keresztfa titka tündököl,
melyen az Élet halni szállt,
s megtörte holta a halált.

Ó Kereszt, áldunk,
szent remény,
a szenvedés ez ünnepén,
kérünk, kegyelmet
adj nekünk,
add vétünkért
vezeklenünk.

Nagyszombat

Keresztények sírjátok,
mélyen szomorkodjatok:
keseregjen minden szív,
a ki Jézusához hív.

A kősziklák repednek,
nap és hol dötétednek,
minden élő megindul,
csak a bűnös nem búsul.

+

+

+

+



Kez - dő - dik Jeremiás pró - fé - ta si - ral - ma. ¹

NAGYCSÜTÖRTÖK - I. SIRALOM



1. A/leph. Mint ül a város magában özvegy/ként néppel tele;*
most adózó lett az úrnő s annyi /nemzetek feje.
2. _/Beth. Sírva sír éjjel s könnyűi orcá/jára ömlenek,*
kedvesi, vigasztalói ellen/ségek lettenek.
3. Ghi/mel. Júda a nagy szolgaságból pogá/nyokhoz költözött;*
nem talált nyugtot s fogoly lön nagy szo/rongatások között.¹
4. Da/leth. Gyászolnak Sion ösvényi, mert nincs _/ünnepre jövő.*
Kapuja rom; papja, szüze, benne /mind oly szenvedő.
5. _/Hé.² Üldözői eltiporták, mert az /Úr szolt ellene,*
vétkéért s az üldözőknek, a kis/ded fogoly leve.
6. _____ **Jeruzsálem! Jeruzsálem! * Térj meg a te Uradhoz, Istenedhez!**

+

+

+

+

A) Régi ének



- | | |
|--|---|
| 1. Urunk menvén Olajfák hegyére,
Ottan esék áldott két térdére,
Szent Atyjának, hogy lenne kedvére,
Mondván, így szól engesztelésére. | 4. Mindazáltal Atyám akaratom,
Teljesedjék szent parancsolatom;
Bűnösökért leszek áldozatom,
Bizony hozzám jóvoltod mutatod. |
| 2. Oh szent Atyám, hogyha lehetséges,
Kérlek muljon tőlem e szentséges
Te poharad, mint keserűséges,
Noha népnek nagyon üdvösséges. | 5. Tanítványim tehát vigyázzatok,
Velem mostan itt imédkozatok,
Hogy kísértet ne jöjjön reátok,
Mert ellenség reánk tör tudjátok. |
| 3. Vagyon ugyan kész hajlandósága,
A léleknek benned bátorsága,
De a testnek gyenge gyarlósága,
Halált nézvén nagy szomorúsága. | 6. Mindenható szentséges Atyának,
A megfeszült Ur Jézus Krisztusnak,
Hozzánk küldött szent vigasztalónknak,
Nagy dicsőség a szent Háromságnak. |

B) Rövidebb ének



Jézus az Olajfák hegyén Atyjához esedezett, Atyám! múltam el tőlem e pohár, hogyha lehet.
Kész a lélek, de erőtlen a test ébren legyetek, könyörgvén, hogy kísértet törébe ne essetek.

¹ Máshol csak közt.

² Máshol: Hée.

NAGYCSÜTÖRTÖK - II. SIRALOM



1. Va/u. Sion szűzének lehulltak minden /ékességei,^{3*}
s mint legelőt nem lelő kos lettek /fejedelmei.
2. Za/in. Jeruzsálem régi kínja s vétké/ről emlékezék,*
midőn ellenségi közt volt s szomba/tit kineveték.
3. _/Heth. Jeruzsálem vétke nagy volt bujdo/sóvá lett azért;*,
dicsérői megvetették és ő /elfordulva sírt.
4. _/Theth. Oly nagyon meg volt alázva, jövőt s /mindent feledett.*
Lásd Uram inségem mily nagy s elle/nem mily büszke lett.
5. _____ **Jeruzsálem! Jeruzsálem!*** **Térj meg a te Uradhoz, Istenedhez!**

+

+

+

+

A) Régi ének



- | | |
|---|---|
| 1. Rakva vagyok véres izzadással,
Félelemmel és szorongatással,
Mindhalálig nagy szomorúsággal,
Betölttem lelki bágyadtsággal. | 4. Én ezután kereszt halálára,
Megyek Atyám szent áldozatjára,
Hogy úgy legyek világ váltságára,
minden hivek boldogulására. |
| 2. Tanítványim itten megálljatok,
Egykevéssé velem maradjatok,
Gonosz sereg majd jól vigyázzatok,
Mefogatom én igaz Uratok. | 5. Ez órában majd elárultatom,
ellenségtől meg is fogadtatom,
Hóhéroknak kezekbe adatom,
Kegyetlenül megostoroztatom. |
| 3. Ti fejenként mindjárt rémülésben,
Siránkozván lesztek kesergésben
És elhagytok engem rettegésben,
Én egyedül leszek szenvedésben. | 6. Mindenható szentséges Atyának,
A megfeszült Ur Jézus Krisztusnak,
Hozzánk küldött szent vigasztalónknak,
Nagy dicsőség a szent Háromságnak. |

B) Rövidebb ének



Szomorú lelkem halálig! várjatok itt éberén; Mert a sereg, mely el fog, nem sokára megjelen.
Ti elfuttok én elmegyek áldozatúl értetek, itt az óra s már nyulnak én rám a bűnös kezek.

³ Máshol: ellenségei.

NAGYCSÜTÖRTÖK - III. SIRALOM



1. _/Jod Az ellen kezét mindenre tette, /mit ő szeretett,*
és pogány ment szent helyére nem néz/vén törvényeket.
2. _/Kaph. Az egész nép sírt kenyérért s kincsén /élelmet veve,*
nézd Uram! vedd fontolóra, néped /mily szegény leve.
3. Li/med. Oh ti mind kik uton jártok, lássá/tok s figyeljetek,*
van e kín mint milyent az Úr kezé/től én szenvedek.
4. _/Mem. Csontjaimba a magasból Ó tü/zet lövelgetett,*
s hálót vetve lábaimnak bánat/tal emésztetett.
5. _/Nun. Rajtam van bűnöm igája, s azt ke/zével fona meg,*
oly kezekbe tett az Isten, honnan /fől nem kelhetek.
6. _____ **Jeruzsálem! Jeruzsálem!*** **Térj meg a te Uradhoz, Istenedhez!**

+

+

+

+

A) Régi ének



- | | |
|---|---|
| 1. Láttuk immár nincs már ékessége,
Ur Jézusnak változó szépsége,
Szent testének lett nagy veressége,
Úgy bánt vele zsidók dühössége. | 4. Meggyógyítá lelki ruth sebünket,
Eltörölte számtalan vétkünket,
Mosogatá vérébe lelkünket,
Békéltete Atyjával bennünket. |
| 2. Nincsen épség az egész testében
Sem tekintet nincs külső színében,
Kevertetett drága szent vérében,
Félholt szenved ellenség kezében. | 5. Ő általa pokolnak hatalma,
Megrontatott sátán birodalma,
Bűnösöknek vagyon már oltalma,
Mennyekben lesz hiveknek jutalma. |
| 3. Bűnünk súlyát nyakunkról levette,
Annak terhét vállaira tette,
Szent vérével adónkat fizette,
Mennyországot nekünk megszerezte. | 6. Mindenható szentséges Atyának,
A megfeszült Ur Jézus Krisztusnak,
Hozzánk küldött szent vigasztalónknak,
Nagy dicsőség a szent Háromságnak. |

B) Rövidebb ének



Láttuk őt és nem volt színe és ékes tekintete: ő viselé bűnünket s kint érettünk szenvedé.
Minden gonoszságainkért ő megsebesítettett. S az ő sebei által nyer lelkünk enyhületet.

NAGYPÉNTÉK - I. SIRALOM



1. Heth. Föltevé az Úr magában: rom le/gyen Sion fala*
Már kezét nyujtá s lehullván a fal,/ bástya sírt vala.
2. Jeth. Kapuja rom, zára nincsen, pogá/nyok közt van feje,*
Nincs király s törvény, az Úrtól papja/ látást nem nyere.
3. Jod. Szótlan és hamvval behintve, ültek/ Sion vénei,*
és szőrzsákban fölehajtva Jeru/zsálem Szüzei.
4. Caph. Elgyöngült szemem, s fölindult belsőm/ ily romlás felett.*
Midőn az utcán elhalni szemlé/lem a kisdedet.
5. _____ **Jeruzsálem! Jeruzsálem!* Térj meg a te Uradhoz, Istenedhez!**

+

+

+

+

A) Régi ének



- | | |
|--|---|
| 1. Régtől fogva kik velem valának,
Jóbarátim engem elhagyanak,
Tanítványim tőlem távoznak,
Álnok zsidók reám rohanának. | 4. Ártatlannak meg nem engedének,
A latrokkal egy számban vevének,
Nagy keresztet vállamra tevének,
Végezetre arra feszítének. |
| 2. Bűnös Júdás ellenem indula,
Csalárd csókkal én hozzám járula,
Kit szerettem, engem elárula
És azonnal tőlem elfordula. | 5. Halálomkor sok kínvallásomban,
A keresztfán iszonyú kínomban,
Epét adtak nagy bágyadásomban,
Hogy megigyam azt szomjuságomban. |
| 3. A vitézek mihelyt megfogának,
Kegyetlenül reám dul-fulának.
Vas láncokkal körül szoritának,
Dühösséggel engem megkinzának. | 6. Mindenható szentséges Atyának,
A megfeszült Ur Jézus Krisztusnak,
Hozzánk küldött szent vigasztalónknak,
Nagy dicsőség a szent Háromságnak. |

B) Rövidebb ének



- Elhagyott minden barátom s ellenem fondorkodott,
kit szerettem az elárúlt, s üldözőimnek adott.
Kik szörnyen verének, ecztet adtak italul nekem!
s gonoszok közé vetettek, nem kimélve életem.

NAGYPÉNTÉK - II. SIRALOM



1. La/med. Hol van a kenyér? hol a bor? a szü/lőket kérdezék,
 Midőn az utcán ölükben lelkü/ket kilehelék.
2. _/Mem. Jeruzsálem szűz leánya! kihez/ hasonlítsalak?*
 inséged tenger: hol enyhed és mint/ vigasztaljalak?
3. _/Nun. Prófétáid ámitottak, S nem fö/dék föl vétkedet,*
 hog megtérj csak álnokságot, s számü/zést láttak neked.
4. Sza/mech. Tapsolván csúfolt, üvöltött ki mel/letted elmene,*
 mondva ez ama szép város az e/gész föld öröme.
5. _____ **Jeruzsálem! Jeruzsálem!* Térj meg a te Uradhoz, Istenedhez!**

+

+

+

+

A) Régi ének



- | | |
|--|---|
| 1. Végóráján Urunk halálának,
Csudadolgok földön láttanának,
Mert falai templom kárpitjának,
Megrepedvén ketté szakadának ⁴ . | 4. Lator így szól: Uram, jóvoltodba,
Magam bízom irgalmasságodba:
Emlékezz meg rólam országodba
És engemet vígy boldogságodba. |
| 2. A kösziklák nyílnak hasadással, ⁵
Föld megindul félelmes zúgással.
Nép betellik nagy álmélkodással.
Nagyon retteg azon mozdulással. | 5. Tekint Jézus bűnös szolgájára
És így felel könyörgő szavára:
Neked mondom hogy ma bizonyosan
Velem eljutsz Atyám látására. |
| 3. Megszűnt fénye nap s hold világának,
Lón homálya, mint az éjszakának,
A koporsók megnyilatkoznak
És sok holtak fel is támadának. | 6. Mindenható szentséges Atyának,
A megfeszült Ur Jézus Krisztusnak,
Hozzánk küldött szent vigasztalónknak,
Nagy dicsőség a szent Háromságnak. |

B) Rövidebb ének



- Megrepedt a templom kárpit, megrendült a föld kerék,
 Uram! ne feledj el engem, majd ha országodba mégy.
- Igy szólt a lator, s a szirtek és sírok megnyiltanak,
 s ekkor a kik ott aludtak, sokan föltámadtanak.

⁴Máshol: hasadának.

⁵ Ez esetben viszont az előbbinél indokolt a „szakadának” a szóimésítés kerülése miatt.

NAGYPÉNTÉK - III. SIRALOM



1. A/leph. Én vagyok a férfiú, kin van ha/ragja vesszeje,*
Engem űz az Úr sötétbe, s nappal/ is rajtam keze.
2. _/Beth. Elfonnyasztott összezúzott, s kínok/ból emelt falat,*
Én körültem, és sötétbe helyze,/ mint a holtakat.
3. Ghi/mel. És körülvévén, súlyosbbá tette/ nagy bilincsemet!*
s ha kiáltok is kizárja kinos/ esdeklésemet.
4. _____ **Jeruzsálem! Jeruzsálem!*** **Térj meg a te Uradhoz, Istenedhez!**

+

+

+

+

A) Régi ének



- | | |
|---|---|
| 1. Jó szőlőmnek én választottalak
És mint szőlővesszőt plántáltalak,
Gyerme kemnek téged fogadtalak,
Ellenségtől megoltalmaztalak. | 4. Nem tekintéd sok izzadásomat,
Te éretted tett fáradságomat;
Éhségemet és szomjuságomat,
Mindenféle nyomorúságomat. |
| 2. Ím én népem parlag szőlőm lettél,
Gyümölcs helyett vad fákat termettél,
Azzal engem megkeserítettél,
Gyalázatos rút halálra vittél. | 5. Barrabásnál kisebbre becsültél,
Sok kínokkal engemet terheltél,
Törvény ellen halálra ítéltél,
Keresztfára végre felemeltél. |
| 3. Orvoslottam gyakran romlásodat,
Óhajtottam megjobbulásodat;
Bűntől való szabadulásodat
És mennyekben örök lakásodat. | 6. Mindenható szentséges Atyának,
A megfeszült Ur Jézus Krisztusnak,
Hozzánk küldött szent vigasztalónknak,
Nagy dicsőség a szent Háromságnak. |

B) Rövidebb ének



Szép szőlőm én ültettelek, s te oly keserű levél:
hogy Barrabást elbocsátva engem megfeszítenél.

Körül vettelek sövénnyel, kisedém a köveket,
melyek kebeledben voltak s tornyot építék neked.

NAGYSZOMBAT - I. SIRALOM



1. Heth. Hogy el nem fogyunk, az Úr nagy irgal/ma adott erőt;^{*}
hív kegyes ő s osztályrészem és az/ért én várom őt.
2. Theth. Jó az Úr ahhoz, ki benne bízik/ és őt keresi,^{*}
várja csendben és igáját ifjú/kortól viseli.
3. Jod. Hallgat ülve egy magában, mert i/gát rá ő adott;^{*}
porba hull jobbat remélve tűri/ a gyalázatot.
4. _____ **Jeruzsálem! Jeruzsálem!**^{*} **Térj meg a te Uradhoz, Istenedhez!**

+

+

+

+

A) Régi ének



- | | |
|--|---|
| 1. Urunk Jézus most körülvétetik,
Mint ártatlan bárány megkötöttetik;
Hóhéroktól halálra vitetik,
Magas hegyre fel is vezettetetik. | 4. Latrok közé végre számláltatott,
Tolvajokkal halálra adatott;
A keresztfán nagyon gyaláztatott,
Azzal népe felmagasztaltatott. |
| 2. Kíméletlen sokszor megkínztatott,
Gyenge teste megostoroztatott;
Szelíd bárány utcákon hordatott,
Békességben szenvedvén hallgatott. | 5. Bűnös ember Ádámnak vétkében,
Részes levén a gyümölcs étkében,
Megholt vala azonnal lelkében,
De eleven lett Krisztus vérében. |
| 3. Maga népét Úr Jézus szerette,
Életéért életét letette;
Adósságát vérével fizette,
Halálával eget megszerezte. | 6. Mindenható szentséges Atyának,
A megfeszült Ur Jézus Krisztusnak,
Hozzánk küldött szent vigasztalónknak,
Nagy dicsőség a szent Háromságnak. |

B) Rövidebb ének



- Mint a bárány megölésre Jézus úgy vezettetett,
és száját meg nem nyitotta túrvén a sérelmeket.
- Ő magát halálra adta hogy népének életet
örök életet szerezzen gonoszokhoz vétetett.

NAGYSZOMBAT - II. SIRALOM



1. A/leph. Az arány minő sötét lőn, a leg/jobb szín elveszett,*
s a szentélynek romja tölt be minden/ utcaszögletet.
2. _/Beth. A dicső fiak Sionból, az a/ranytól fényesek,*
most szegény cserép edénnyé s agyag/ művé lettetek.
3. Ghi/mel. Szoptatá kölykét a szörny is, melyet/ tart a tenger ár,*
de népem lánya kegyetlen mint pusz/tán a strucmadár.
4. Da/leth. Szomjúságban a szopósnak, nyelve/ inéhez ragadt,*
és kenyeret kért a kisdéd s nincs ki/ szegne nincs ki ad.
5. _/Heth. Akik kéj s örömben éltek utak/ szélén vesztek el,*
kik bársonyba öltözének, szemét/ lőn számukra hely.
6. Va/u_. Népem nyája Szodománál iszo/nyűbban vétkezett,*
mely kezek nélkül egyetlen percben/ elemésztetett.
7. _____ **Jeruzsálem! Jeruzsálem!*** **Térj meg a te Uradhoz, Istenedhez!**

+

+

+

+

A) Régi ének



- | | |
|---|---|
| 1. Jeruzsálem lásd veszedelmedet,
Felébredvén hadd el sok vétke <u>det</u> ,
Változtasd meg szép öltözet <u>ed</u> ,
Engeszteljed kegyes Istene <u>det</u> . | 4. Az okáért bűnöd <u>et</u> sirassad,
Két szemednek könnye <u>it</u> hullassad,
Éjjel nappal orcádat áztassad,
Hogy Istennek irgalmát várhas <u>ad</u> . |
| 2. Öltözzél fel hamar gyászruhába,
Siráncokzá <u>l</u> szíved bánatjában;
Légy és maradj penitenciában,
Ne büntessen Isten haragjában. | 5. Midő <u>n</u> az Úr látja térésed <u>et</u> ,
Kegyelmébe fog venni tége <u>det</u> ;
Meggyógyítja lelki rút sebed <u>et</u> ,
Megbocsátja számtalan vétke <u>det</u> . |
| 3. Mert te benned világ Megváltója,
Megölet <u>ett</u> üdvösség adója,
Annak lettél vére kiontója,
A ki mennynek s földnek alkotója. | 6. Mindenható szentséges Atyá <u>nak</u> ,
A megfeszült Ur Jézus Krisztus <u>nak</u> ,
Hozzá <u>nk</u> küldött szent vigasztalón <u>knak</u> ,
Nagy dicsőség a szent Háromsá <u>gnak</u> . |

B) Rövidebb ének



Jeruzsálem! kelj föl vesd le ünneplő ruháidat,
hamvat és szőrzsákot ölts fel s hullasd könnyárjaidat.
Éjjel nappal sírj ne engedj szemeidnek szünetet,
mert Izrael Megváltója tebenned megöletett.

NAGYSZOMBAT - III. SIRALOM



1. Óh emlékezzél meg Uram!, hogy mi/ történik velünk,*
a gyalázatot tekintsd meg, mellyel/ most illettettünk.
2. Mások birják földeinket, házun/kat idegenek,*
árvák lettünk atya nélkül, és a/nyáink özvegyek.
3. A vízet pénzünkön ittuk, fánkat/ is pénzen vevők*
elhurcoltatván nyugalmat nem le/lénk mi szenvedők.
4. Egyptom Asszíriának nyújtánk/ kenyérért kezet,*
őseink vétkeztek és mi hordoz/zuk a terheket.
5. Rajtunk rabszolgák uraltak, s nem volt/ ki megmentenenk,*
a kenyér életveszéllyel jött mit/ fegyverünk nyere.
6. Mint kemence úgy kiégett testünk/ az éhség miatt:*
7. _____ Jeruzsálem! Jeruzsálem!* Térj meg a te Uradhoz, Istenedhez!

+

+

+

+

A) Régi ének



- | | |
|--|---|
| 1. Oh én népem, indulj fájdalomra.
Bús ügyedben gerjedj siralomra;
Tekints kérlek kegyes jó voltomra,
Légy már nekem vigasztalásomra. | 4. Minden rendek azért rettegjetek,
Az Istennek most könyörögjetek;
Szívetekbe ő hozzá térjetek,
Egyetemben, hogy el ne vesszetek. |
| 2. Népem vétkét papok szemléljétek,
Szívetekre mit művelt, vegyétek;
Oltár előtt Atyámat kérjétek,
Szent haragját úgy engeszteljétek. | 5. Térj meg te is és gonoszságodat,
Népem hagyd el sok hamisságodat;
Hogy ne valljad örökös károdat,
Hanem nyerjed mennyben lakásodat. |
| 3. Ím az Úrnak jön bosszuállása,
Rettenetes napok villámlása;
Mivel most van bűnök áradása,
Akkor leszen sok népnek romlása. | 6. Mindenható szentséges Atyának,
A megfeszült Ur Jézus Krisztusnak,
Hozzánk küldött szent vigasztalónknak,
Nagy dicsőség a szent Háromságnak. |

B) Rövidebb ének



- Sírv népem! mint szűz leány, sírv. Pásztorok zokogjatok:
Mert az Úr nagy napja eljött ti keserves napotok.
Oltárszolgák! felővezve s hamvat hintve sírjatok:
mert az Úr nagy napja eljött ti keserves napotok.

MISERERE

Könyörülj rajtam, Isten, *

a te nagy irgalmasságod szerint;
és könyörületed sokasága szerint, *
töröld el gonoszságomat.

Moss meg engem mindinkább gonoszságomból, *
és bűn**ö**mből tisztíts meg engem.

Mert elismerem gonoszságomat, *
és bűn**ö**m előttem vagyon mindenkoron.

Egyedül neked vétettem, és gonoszt előttem cselekedtem; *
hogy igaznak találtassál beszédeidben, és győzedelmes légy, midőn ítéltetel.
Mert íme véte**k**ben fogantattam; *
és bűn**ö**kben fogant engem anyám.

Mert íme az igazságot szereted; *
a te bölcsességed titkos és elrejtett dolgait kinyilatkoztattad nekem.

Hints meg engem izsóppal, és megtisztulok; *
moss meg engem, és a hónál fehérebb leszek.

Add, hogy örömet és vigasságot halljak, *
és örvendezzenek megalázott csontjaim.

Fordítsd el orcádat bűneim**ről**; *
és töröld el minden gonoszságomat.

Tiszta szívet teremts bennem, Isten, *
és az igaz lelket újítsd meg belső részeimben.

Ne vess el engem színed elől; *
és szent lelkedet ne vedd el tőlem.

Add vissza nekem üdvözítésed örömet; *
és jeles lélekkel erősíts meg engem.

Megtanítom utaidra a gonoszakat; *
és az istentelenek hozzád térnek.

Szabadíts meg engem a vérbűntől, Isten, üdvösségem Istene, *
és nyelvem magasztalni fogja a te igazságodat.

Uram, nyisd meg ajkamat, *
és szám a te dicséretedet fogja hirdetni.

Mert ha kedvelnéd, bizonyára áldozatot adtam volna; *
de az égőáldozatokban nem gyönyörködöl.

Áldozat Istennek a kesergő lélek; *
a töredelmes és alázatos szívet, Isten, nem veted meg.

Cselekedjél kegyesen, Uram, jóakaratodból Sionnal, *
hogy épüljenek Jeruzsálem kőfalai.

Akkor veszed kedvesen az igazság áldozatát, +
az ajándékokat és égőáldozatokat; *

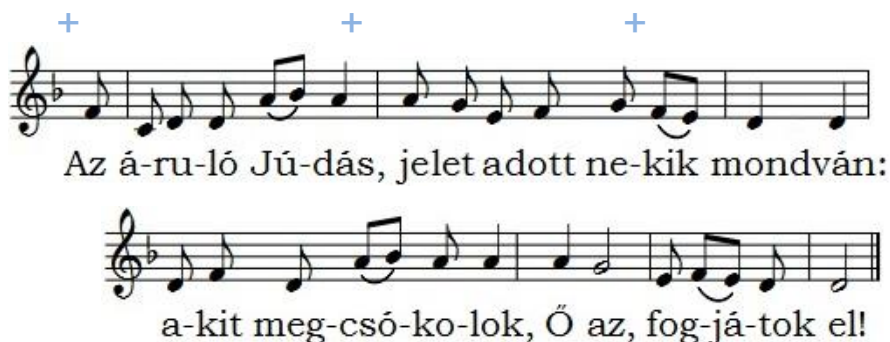
akkor tesznek oltárodra borjakat.

Dicsőség elmarad.

NAGYCSÜTÖRTÖK - OLVASMÁNY

Látjuk, hogy Jézus dicsőséggel és tisztességgel koronáztatott meg, ki egy ke-
vés ideig az Angyaloknál alább alázta magát, az ő halálában való szenvedés-
re nézve: hogy az Isten kegyelméből mindenekért megkóstolná a halált. Mert
illendő vala, hogy az aki által mindenek vagynak, sok fiakat a dicsőségbe vivén,
az ő idvességeknél Fejedelmét a szenvedések által szentelné fel.

BENEDICTUS ANTIFÓNA



FOHÁSZOK és KÖNYÖRGÉS

Krisztus Urunkat, akit az Atya a Szentlélekkel szentelt fel örök főpappá,
hogy szabadulást hirdessen a foglyoknak, kérjük alázatos lélekkel:

V. Urunk, könyörülj rajtunk!

- Aki felmentél Jeruzsálembe, hogy vállald a szenvedést, és így juss a feltámadás dicsőségébe, vezesd el Egyházadat az örök Húsvétra!
- Aki a kereszten magasba emelve úgy akartad, hogy oldaladat megnyissa a katona lándzsája, gyógyítsd meg sebeinket!
- Aki keresztfádat az élet fájává tetted, add gyümölcseit bőkezűen azoknak, akik a keresztségben újjászülettek!
- Aki a keresztfán függve irgalmaztál a bűnbánó gonosztevőnek, bocsáss meg nekünk is, bűnös szolgáidnak!

Mi Atyánk... *majd könyörgés (magonkban)*

Istenünk, téged szerető szívek élete és üdvössége, sokasítsd meg csodálatos kegyelmi ajándékokat bennünk. Szent Fiad halálában biztos reményt adtál hitünk beteljesedéséhez, segíts, hogy feltámadásának erejéből eljussunk örök célunkhoz. Aki veled él és uralkodik, a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

V. Ámen.

NAGYPÉNTEK - OLVASMÁNY

Íme, sikert arat az én szolgám, felmagasztaltatik, felemeltetik, és igen dicsőséges lesz. Amint sokan álmélkodtak felette, - oly dicstelen volt az emberek közt tekintete, s az emberek fiai között alakja, - épúgy sok nemzetet hint meg majd ő; királyok fogják be majd szájukat miatta, mert olyat látnak, amiről nem is beszéltek nekik, és olyat szemlélnek, amiről nem is hallottak.

BENEDICTUS ANTIFÓNA



FOHÁSZOK és KÖNYÖRGÉS

Imádjuk őszinte áhítattal Megváltónkat, aki értünk kínhalált szenvedett, és eltemették, de feltámadt! Könyörögve kérjük:

V. Urunk, könyörülj rajtunk!

- Urunk és Mesterünk, aki engedelmes lettél értünk mindhalálig, taníts, hogy mindig engedelmeskedjünk a mennyei Atya akaratának!
- Jézus, örök Életünk, te kereszthalálod által legyőzted a halált és a kárhozatot, add, hogy meghaljunk veled együtt, és így veled együtt támadjunk fel a dicsőségben is!
- Jézus, megváltó Királyunk, akit az emberek megvetettek, s mint valami férget eltapostak, taníts meg minket, hogy magunkra öltjük üdvösséget szerző áldozatodat!
- Jézus, édes Üdvözítőnk, aki feláldoztad életedet testvéreidért, mert szeretted őket, add, hogy mi is ugyanígy szeressük egymást!
- Megváltó Jézusunk, aki a kereszten kitárt karoddal magadhoz vonzod minden idők emberét, gyűjtsd össze boldog országodba Isten minden gyermekét!

Mi Atyánk... *majd könyörgés (magonkban)*

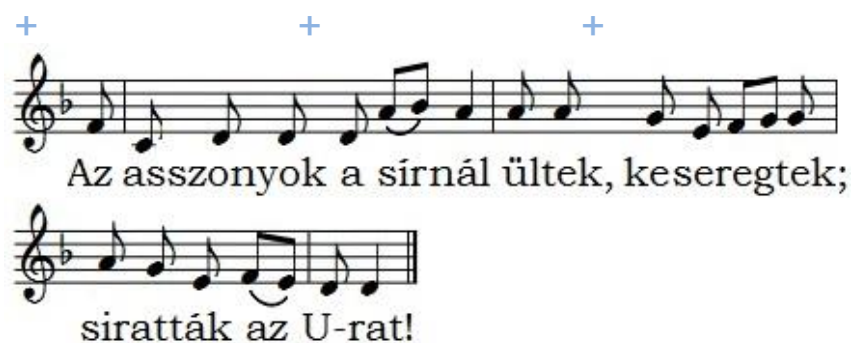
Istenünk, tekints házad népére, amelyért a mi Urunk, Jézus Krisztus vonakodás nélkül a bűnösök kezére adta magát, és vállalta a keresztre feszítés kínjait. Aki veled él és uralkodik, a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

V. Ámen.

NAGYSZOMBAT - OLVASMÁNY

Jertek el, térjünk vissza az Úrhoz: mert ő szaggatott meg, és ő gyógyít meg minket, megvert, és békíti a mi sebeinket. Megelvenít minket két nap múlva; harmadnapon feltámaszt minket, és élünk az ő ortzája előtt.

BENEDICTUS ANTIFÓNA



FOHÁSZOK és KÖNYÖRGÉS

Imádjuk őszinte áhítattal Megváltónkat, aki értünk kínhalált szenvedett, és eltemették, de feltámadt! Könyörögve kérjük:

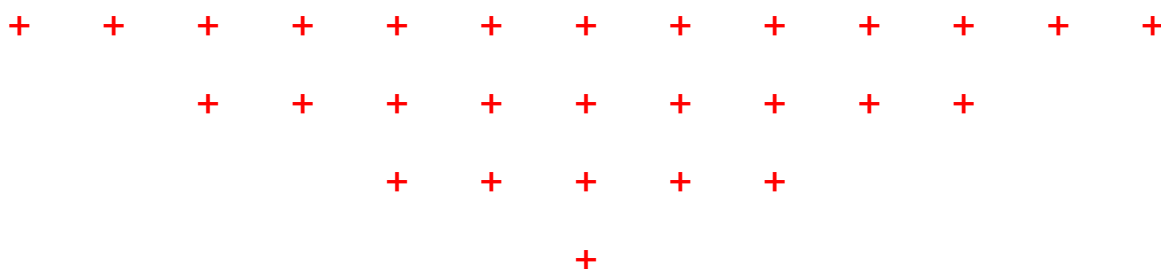
V. Urunk, könyörülj rajtunk!

- Üdvözítő Krisztusunk, te úgy akartad, hogy fájdalmas Anyád melletted álljon keresztednél és temetésednél: add, hogy megpróbáltatásainkat szenvedésedben osztozva viseljük!
- Krisztus Urunk, te földbe hulló mag voltál, és termésként isteni életet hoztál nekünk: add, hogy meghaljunk a bűnnek, és Istennek éljünk!
- Lelkünk Pásztora, a sírban fekve elrejtőztél mindenki elől: taníts minket arra, hogy szívesen éljünk elrejtett életet veled együtt mennyei Atyánkban!
- Te vagy az új Ádám, aki alászálltál a holtak országába, hogy a halál börtönéből kiszabadítsd az igazakat, akik a világ kezdete óta ott sínylődtek: add, hogy mindazok, akik a bűnök sírjában fekszenek, meghallják szavadat, és életre keljenek!
- Krisztus, az élő Isten fia, te azt akartad, hogy a keresztségben veled együtt eltemetkezzünk, add, hogy hozzád hasonlóan feltámadjunk, és új életet éljünk!

Mi Atyánk... *majd könyörgés (magonkban)*

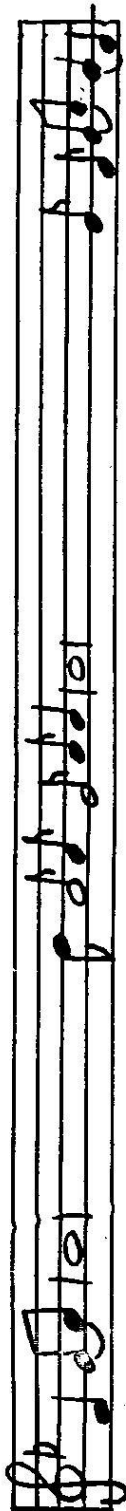
Mindenható, örök Isten, egyszülött Fiad leszállt a föld mélyébe, de sírjából dicsőségesen feltámadt. Híveidet, akik a keresztségben vele együtt eltemetkeztek, vezesd el az örök életre az ő feltámadása által. Aki veled él és uralkodik, a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

V. Ámen.



B E N E D I C T U S

40.



PAP: 1. Áldott legyen az Úr - - - atyáink Iste-ne, mert fölkereste és megvált - - tot-ta né - - pét.

KAR: 2. És egy szabadítót - - - tá-masztott ne-künk, szolgájának, Dá - - - vid-nak há-zá-ból.

PAP: 3. A-mint megmondotta - - - ál-tal, prófétái szavával - - - rég-től fog - - va,

KAR: 4. Hogy az ellenségtől meg-sza - - ba - dit min-ket, és mindazok kezétől - - - a - kik gyű-ölnek.

PAP: 5. Ha majd irgalmas lesz, mint atyá-ink-nak mon-d-ta, a szent szövetség - - - gé-hez hű ma-rad,

KAR: 6. A-mint atyáinknak, Ábra - - - hám - nak eskü-dött valóra - - - vált-ta né - künk,

PAP: 7. Hogy ellenségei - - - ke-zé-től szabadon félelem nélkül szolgál - - - has-sunk ne-ki.

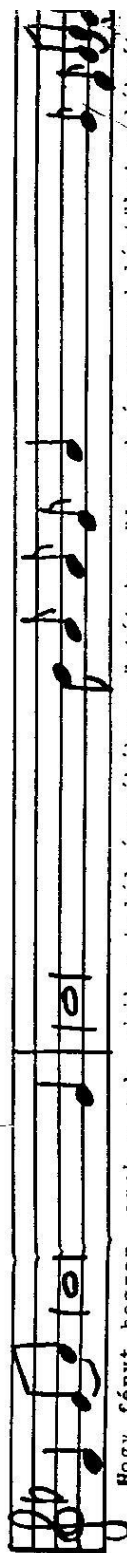
KAR: 8. Színe előtt szentségben és igaz-ság-ban jár-junk, életünknek - - - min-den nap-ján.

PAP: 9. És te gyermekem, a Fölségesnek prófétája le-szel. Az Úr előtt mégy, hogy elő - készítsd út-ja-ít,

KAR: 10. És az ő népét tanítsd meg bűn-bá-ga-tot tart-a-ni, hogy üdvös - - - ség-re jus-son.

PAP: 11. A mi Istenünk mélységes - - - irgalma foly-tán fölkelő napunk - - - el - jön hoz-zánk.

KAR: 12.



Hogy fényt hozzon azok - - - nak, akik a halál árnyékában sötét-ben ül - nek és vezedsz léptüket a békút-